

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 20.9.2007
COM(2007) 545 konč.

DELOVNI DOKUMENT KOMISIJE

Poročilo EU o usklajenosti politike za razvoj

{SEC(2007)1202}

KAZALO

1.	Uvod	3
2.	Glavne ugotovitve	3
2.1.	Trgovina	4
2.2.	Okolje	5
2.3.	Podnebne spremembe	5
2.4.	Varnost	6
2.5.	Kmetijstvo	6
2.6.	Ribištvo.....	7
2.7.	Socialna razsežnost globalizacije, zaposlovanje in dostojno delo.....	7
2.8.	Migracije.....	7
2.9.	Raziskave.....	8
2.10.	Informacijska družba	8
2.11.	Promet.....	8
2.12.	Energetika.....	9
3.	Sklepne ugotovitve	9

1. UVOD

Poleg sodelovanja na področju razvoja tudi druge politike močno vplivajo na države v razvoju. Evropska unija (EU) je koncept usklajenosti politike za razvoj oblikovala za vzpostavitev sinergij med temi politikami in cilji razvoja. S tem se bo povečala učinkovitost razvojne pomoči. Glede na okvir prizadevanj EU za znatno povečanje uradne razvojne pomoči je še pomembneje zagotoviti, da ti viri zaradi neusklajenosti politike niso neučinkoviti ali zapravljani.

Namen tega poročila¹ je nekoliko osvetliti napredek, ki ga je EU dosegla pri spodbujanju večje usklajenosti med glavnimi politikami, ki vplivajo na države v razvoju, in opredeliti glavna odprta vprašanja, ki jih je treba obravnavati za nadaljnje ukrepanje.

Okvir politike, ki je referenčni okvir za to poročilo, je bil določen leta 2005 kot del svežnja ukrepov, sprejetih za pospeševanje uresničevanja razvojnih ciljev novega tisočletja². Te zaveze so bile potrjene na najvišji politični ravni v okviru Evropskega soglasja o razvoju³.

To poročilo je podlaga za oceno uporabe koncepta usklajenosti politike za razvoj. Z njim se bodo povečale ozaveščenost in razprave z vsemi zainteresiranimi stranmi v EU, vključno z Evropskim in nacionalnimi parlamenti, organizacijami civilne družbe, ki delujejo na področju razvoja ter na drugih zadevnih področjih politik, obenem pa se bo še naprej spodbujala usklajenost politike za razvoj. Poročilo zadeva tako države članice kot EU. Zato naj bi po pričakovanjih spodbudilo tudi razprave znotraj vsake države članice.

2. GLAVNE UGOTOVITVE

Na področju organizacijskih mehanizmov, ki jih je uvedla EU za izboljšanje stopnje usklajenosti svojih politik z razvojnimi cilji, je stanje različno:

- Ozaveščenost o zunanjem vplivu politik EU, ki ne zajemajo le razvoja, se je v institucijah EU povečala in zdi se, da je pomembnost usklajenosti politike za razvoj splošno priznana, kar dokazujejo številni mehanizmi usklajenosti politike za razvoj, uvedeni na ravni držav članic, EU in Komisije. Oblikovani so bili ustrezni okviri, postopki in instrumenti politike za spodbujanje usklajenosti politike za razvoj, zdaj pa jih je treba bolj sistematično uporabljati ter po potrebi na podlagi izkušenj izboljšati in prilagoditi.
- Znotraj Komisije je bila uvedena vrsta ustreznih mehanizmov, med katere spadajo zlasti posvetovanja med službami, sistem ocene učinka in medresorska skupina, posebej pooblaščen za spodbujanje usklajenosti politike za razvoj. Znotraj Sveta je bil zaradi ukrepov predsedstva doslej dosežen precejšen napredek, a kot so poudarile države članice, usklajenost politike za razvoj v postopku odločanja ni dovolj dobro institucionalizirana. Znotraj Evropskega parlamenta je Razvojni odbor vse bolj dejaven na področju usklajenosti politike za razvoj, in sicer z izdajanjem poročil, zagovarjanjem svojih stališč na plenarnih zasedanjih in s povezanimi dejavnostmi.

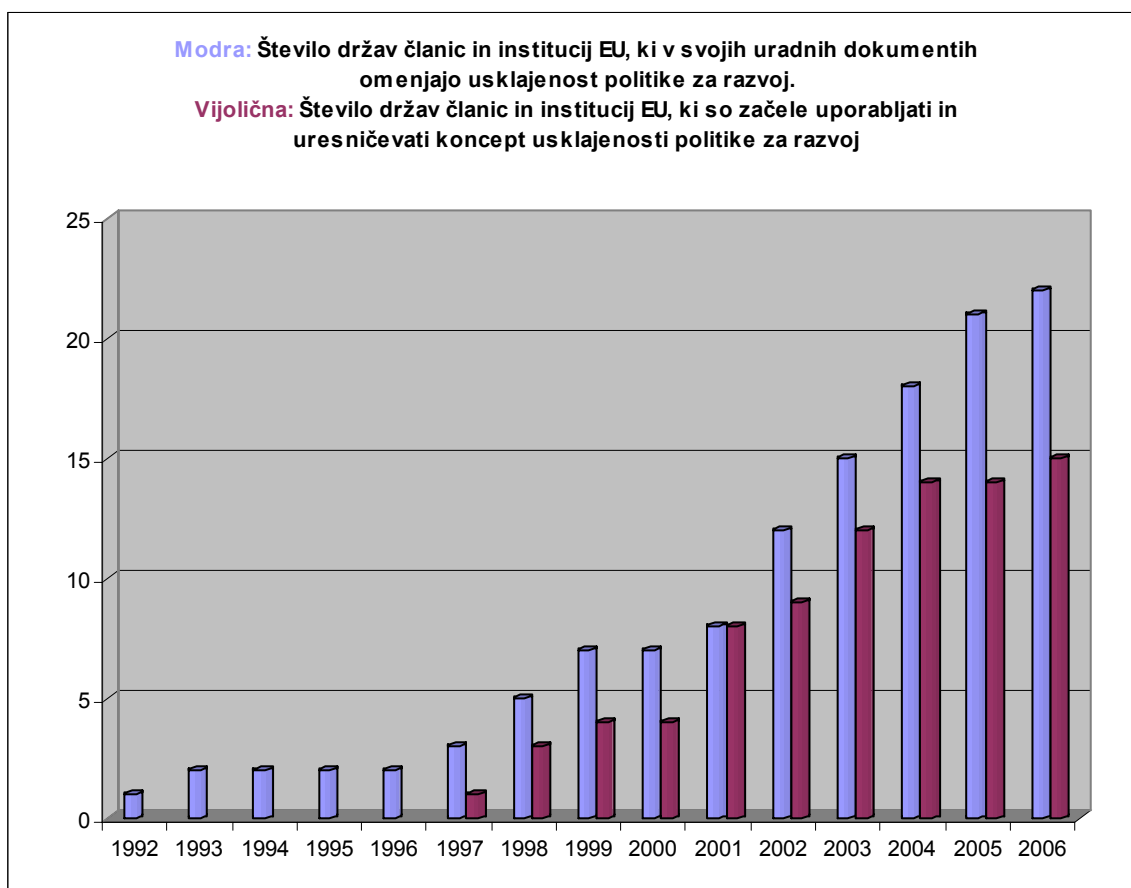
¹ Poročilo temelji na prispevkih služb Komisije in držav članic, zbranih na podlagi vprašalnika, poslanega januarja 2007.

² Sporočilo Komisije „Skladnost politike za razvoj – Pospeševanje napredka v smeri uresničevanja razvojnih ciljev novega tisočletja“ – COM(2005) 134 konč. z dne 12. aprila 2005 ter sklepi Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose (GAERC) o razvojnih ciljih novega tisočletja iz maja 2005 (dok. št. 9266/05).

³ Skupna izjava Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije „Evropsko soglasje“ iz decembra 2005 (UL C 46, 24.2.2006, str. 1).

- EU je kljub tem prizadevanjem še vedno na začetni stopnji razvoja usklajenosti politike za razvoj. Pogosto primanjkuje zmogljivosti in v oddelkih, ki se ne ukvarjajo z razvojem, je ozaveščenost še vedno majhna. Morda je sam postopek priprave tega poročila prispeval k temu, da se ta trend začne obračati.
- Na splošno države članice ocenjujejo, da je bil napredek pri usklajenosti politike za razvoj večji na ravni EU kot na nacionalni ravni.
- Nasprotujoče si politične prednostne naloge politik ter različni interesi držav članic in držav v razvoju so glavne ovire usklajenosti politike za razvoj.

Napredek pri oblikovanju mehanizmov usklajenosti politike za razvoj

Vir: ECDPM, ICEI, Particip.

2.1. Trgovina

- Trgovina je močna gonilna sila gospodarske rasti in v boju proti revščini se države nanjo močno opirajo. Trgovina sama sicer ne more rešiti razvojnih težav, vendar sta odprtost za trgovino in podpora zmogljivosti oskrbe pomembna sestavna dela vsake skladne razvojne strategije.
- Sedanja ureditev ES na področju dostopa do trga je za države v razvoju dokaj ugodna. Kljub temu pa imajo te države številne ovire. Zato je delež najrevnejših držav v mednarodni trgovini še vedno postranski. EU je za olajševanje njihove vključitve v svetovno gospodarstvo sprejela številne pobude. Tako se je na primer kot najglasnejša predlagateljica zavzemala, da je razvoj postal glavna tema pogajanj STO, od tedaj pa si dejavno prizadeva za uspešne rezultate Razvojne agende iz Dohe. Sporazumi o

gospodarskih partnerstvih z državami AKP so zasnovani kot dolgoročna partnerstva, ki temeljijo na celovitem pristopu k razvoju.

- Splošni sistem preferencialov zdaj z reformo, odobreno leta 2005, svojim uporabnikom omogoča večjo stabilnost in predvidljivost ter več trgovinskih možnosti. Poleg tega so državam, ki so ratificirale in učinkovito izvajajo ključne mednarodne konvencije o trajnostnem razvoju, delavskih pravicah in dobrem upravljanju, omogočeni dodatni preferenciali.
- Poleg tega Komisija trenutno pregleduje preferencialna pravila o poreklu blaga, da bi bila preprostejša in preglednejša ter da bi se njihova uporaba olajšala, s čimer bi se spodbujal razvoj in preprečilo izogibanje izpolnjevanja obveznosti.
- EU svoj načrt pogajanj dopolnjuje s pomočjo za trgovino – z zavezo, da se do leta 2010 doseže cilj 2 milijard EUR letno – ter tako državam v razvoju pomaga pri izkoriščanju novih in že obstoječih trgovinskih možnosti, izvajanju novih sporazumov in po potrebi pri prilagajanju na spreminjajoče se zunanjetrgovinsko okolje.

2.2. Okolje

- Razsežnost okoljskih izzivov, ki sicer vplivajo na vsakogar, se znatno razlikuje po regijah in državah. Mnoge države v razvoju, morda celo večina le-teh, neposredno ogroža uničevanje okolja, revni pa ponavadi zaradi okoljskih težav še najbolj trpijo.
- Prenovljena strategija EU za trajnostni razvoj⁴ poudarja, da gospodarski, socialni in okoljski cilji krepijo drug drugega, ter izpostavlja pomen sodelovanja z zunanjimi partnerji.
- Pozitivni učinki okoljske politike EU na države v razvoju so ponavadi posredni, dosežejo pa se z učinki prelivanja, kot sta ohranjanje biotske raznovrstnosti in uvajanje ukrepov za varstvo potrošnikov pred okoljskimi tveganji. EU je tudi velika zagovornica upoštevanja „okoljskih javnih dobrin“, ki so predmet večstranskih okoljskih sporazumov. Poleg tega Komisija in države članice EU podpirajo učinkovito sodelovanje držav v razvoju v večstranskih okoljskih sporazumih. EU je tudi pripravljena državam v razvoju pomagati pri prilagajanju na spremembe v zvezi z okoljskimi standardi EU.

2.3. Podnebne spremembe

- Ker podnebne spremembe vplivajo na vse države, bodo države v razvoju in najrevnejše prebivalstvo najprej in najbolj prizadeti. Zato bodo vsa prizadevanja v okviru ambiciozne podnebne politike EU, katere dolgoročni cilj je zmanjšati podnebne spremembe na povprečno 2°C v primerjavi s predindustrijsko stopnjo, neposredno ali posredno koristila tem državam.
- Partnerske države bodo posredno imele koristi tudi od pozitivnih učinkov prelivanja programov znanstvenih raziskav in naložb v ustrezno tehnologijo.
- Razvoj politik o biogorivu na mednarodni stopnji ima lahko pozitivne učinke na države v razvoju, kar zadeva njihovo proizvodnjsko zmogljivost, pa tudi negativne, če se ne upoštevajo merila trajnostnega razvoja, na primer v zvezi s stopnjo krčenja gozdov, izgubo rodovitnosti prsti, razpoložljivostjo vode in varnostjo oskrbe s hrano v državah v razvoju.
- Potrebne so nadaljnje izboljšave v zvezi z vključevanjem vprašanj podnebnih sprememb v politični dialog z državami v razvoju in v programe razvojnega sodelovanja. Predlog

⁴ Dokument Sveta št. 10917/06 z dne 26. junija 2006.

Komisije o ustanovitvi Globalnega zavezništva proti podnebnim spremembam med EU in partnerskimi državami v razvoju, zlasti z najmanj razvitimi državami in drugimi občutljivimi državami v razvoju, bo pomemben korak v tej smeri.

2.4. Varnost

- Čeprav se je število spopadov na svetu zmanjšalo, državljanske vojne še vedno pustošijo in pomanjkanje varnosti ovira zakonita prizadevanja ljudi.
- EU uporablja raznovrstne instrumente za varnost in razvoj. V zadnjem času nenehno krepi povezave med tema področjema. Vendar je zagotavljanje usklajenosti med varnostjo in razvojem pomembno, pa tudi težko. Strukturne razlike zaradi narave problemov in razmer, ki jih je treba obravnavati, raznolikost okoliščin, v katerih se ti pojavljajo, ter zapletenost institucionalne ureditve EU kot dejavnika na področju varnosti so velik izziv.
- Trenutna prizadevanja zajemajo vključevanje analiz in ukrepov preprečevanja spopadov v programe razvojnega sodelovanja, obravnavanje občutljivih primerov, spodbujanje preglednosti in pravičnosti upravljanja naravnih virov, podporo programov za razoroževanje, demobilizacijo in ponovno vključevanje, pa tudi reformo varnostnega sektorja ter nadzor izvoza orožja, nezakonite trgovine z osebnim in lahkim orožjem ter z ljudmi, narkotiki in eksplozivnimi sredstvi.
- Sodelovanje z drugimi dejavniki, zlasti z ZN in OVSE, regionalnimi organizacijami, kot je Afriška unija, ter organizacijami civilne družbe, je bistvenega pomena.
- Vendar pa je treba usklajevanje med varnostjo in razvojem še izboljšati. To pomeni okrepitev organizacijskih mehanizmov znotraj Komisije in Sveta, da se pri odločitvah o varnosti bolj upoštevajo razvojna vprašanja, izvajanje sistematičnih analiz v zvezi z varnostjo pri obveščanju in vodenju razvojnega sodelovanja, izboljšanje prehoda med različnimi finančnimi instrumenti ter nadaljevanje vzpostavljanja in vzdrževanja partnerstev z različnimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami ter civilno družbo.
- V okviru prihodnjega skupnega strateškega partnerstva med EU in Afriko se bodo proučile konkretne pobude, da se s svežnjem razvojnih in varnostnih ukrepov, ki bodo vse bolj vključeni in vseobsegajoči, oblikuje odziv na zahteve afriške celine.

2.5. Kmetijstvo

- Kmetijstvo je za države v razvoju posebnega pomena in ima ključno vlogo pri njihovi gospodarski rasti, zmanjšanju revščine ter varnosti preskrbe s hrano.
- ES je glede zagotavljanja, da je njena skupna kmetijska politika prijaznejša razvoju, dosegla veliko. Zaradi nizkih carin in oprostitve carin je dostop na trg ES za države v razvoju na splošno ugoden. Z zaporednimi reformami, katerih cilj je uskladitev notranjih kmetijskih potreb s cilji usklajenosti politike za razvoj, je bil dosežen velik napredek na področju izvoznih subvencij in izkrivljajočih učinkov nacionalnih kmetijskih subvencij na cene.
- Od leta 2003 so se izvozne subvencije in nacionalne subvencije z izkrivljajočim učinkom na trgovino izrazito zmanjšale. Do leta 2011, ko se bodo reforme skupne kmetijske politike, ki so se začele leta 2003 in 2005, v celoti izvajale, bo skoraj 90 % neposrednih plačil EU ločenih od proizvodnje. EU je v okviru pogajanj STO ponudila odpravo vseh izvoznih subvencij do leta 2013 in 70-odstotno zmanjšanje domače podpore, ki izkrivlja trgovino.
- Razvojno sodelovanje EU zajema podporo kmetijskemu razvoju in razvoju podeželja, zlasti v Afriki. Tudi sedanje pobude za okrepitev sodelovanja z državami v razvoju na

področju oblikovanja in izvajanja sporazuma o uporabi sanitarnih in fitosanitarnih ukrepov so pomemben korak pri tem.

2.6. Ribišтво

- Ribišťvo je pomembna gospodarska dejavnost v mnogih obalnih državah v razvoju in lahko znatno prispeva k varnosti oskrbe s hrano.
- Sporazumi o partnerstvu na področju ribišťva ladjevjem EU omogočajo dostop do morskih virov držav v razvoju, ki svojih ribolovnih virov ne izkoriščajo v celoti. Od reforme ribiške politike EU leta 2002 in 2004 se je usklajenost teh sporazumov z razvojnimi cilji znatno izboljšala.
- Ključna vprašanja zajemajo kakovost znanstvene ocene staležev in presežkov rib ter vključitev trajnostnega razvoja in težav v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, način, kako države v razvoju dejansko porabijo finančno pomoč, ki jo v okviru sporazumov o partnerstvu na področju ribišťva dobijo za razvoj lastnih ribiških dejavnosti, in ukrepe za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu.

2.7. Socialna razsežnost globalizacije, zaposlovanje in dostojno delo

- Polovica revnih celega sveta so revni, ki imajo delo, delajo pa tudi milijoni otrok. Prizadevanja EU za okrepitev socialne razsežnosti globalizacije znatno prispevajo k uresničevanju razvojnih ciljev novega tisočletja.
- Spodbujanje zaposlovanja, socialne kohezije in dostojnega dela je del evropske agende socialne politike in Evropskega soglasja o razvoju.
- Ker notranje politike na področju zaposlovanja in socialne politike neposredno ne vplivajo na države v razvoju, imajo ukrepi EU na tem področju pomemben pozitiven učinek, in sicer na dva glavna načina. Prvič, EU spodbuja mednarodni načrt za socialno razsežnost globalizacije in dostojnega dela. Drugič, EU na regionalni in nacionalni ravni vse bolj vključuje vprašanja na področju zaposlovanja in socialna vprašanja v svoje dialoge, programe sodelovanja in trgovinske odnose z državami in regijami v razvoju.
- Podpora EU za pošteno trgovino in razširjena shema splošnega sistema preferencialov („GSP+“) sta primera ukrepov EU, ki imata lahko velik učinek, zlasti če ju spremljajo ustrezni programi razvojnega sodelovanja.

2.8. Migracije

- Zdaj je povsem jasno, da lahko migracije koristijo razvoju in obratno. Zato je pomembno, da se skušajo izkoristiti pozitivne povezave in sinergije, ki obstajajo med tema področjema politik.
- Kar zadeva oblikovanje okvira politik in sprožitev političnega dialoga na regionalni in državni ravni, zlasti z Afriko, je bil doslej dosežen velik napredek.
- Zdaj, ko je oblikovan trden okvir, je treba od usmeritev politik, sporazumov in akcijskih načrtov preiti h konkretnim dejanjem, ki bodo imela resničen učinek. Doslej je bilo sprejetih le nekaj ukrepov za zmanjšanje stroškov nakazil iz tujine ter za njihov hitrejši in varnejši prenos, za podporo sodelovanja s skupnostmi v diaspori ter za to, da se beg možganov spremeni v kroženje možganov, torej na področjih, na katerih večina držav članic šele začenja razvijati ustrezne ukrepe. Politični dialog in prihodnost strategije med EU in Afriko bosta odprla nove priložnosti za prihodnje sodelovanje.

2.9. Raziskave

- Zmožnost ustvarjanja, osvojitve in uporabe novega znanja je vse pomembnejši dejavnik, ki določa mednarodno konkurenčnost sodobnih gospodarstev in prispeva k trajnostnemu razvoju. Vendar države v razvoju, zlasti afriške, ponavadi nimajo dovolj človeških in institucionalnih virov za reševanje teh vprašanj.
- Raziskovalna politika EU prispeva k razvojnim ciljem predvsem na dva načina. Prvič, podpira raziskovalne programe na področjih globalnega interesa, med drugim tudi za države v razvoju. Drugič, s podporo posebnih mednarodnih projektov sodelovanja, ki vključujejo raziskovalne centre, univerze in druge zainteresirane strani iz držav v razvoju, prispeva k ustvarjanju posebnega strokovnega znanja in zmogljivosti na jugu.
- Podobno evropska vesoljska politika prispeva k razvoju in bo podlaga za večje sodelovanje med Evropo in Afriko v zvezi z vprašanjem uporabe pridobitev iz vesoljskih dejavnosti in raziskav za trajnostni razvoj. Navigacija, opazovanje Zemlje (torej evropska pobuda Globalno nadzorovanje okolja in varnosti), satelitska komunikacija in znanost so vseobsegajoče sredstvo Evrope, da doseže razvojne cilje novega tisočletja.
- Sedmi okvirni raziskovalni program (2007–2013) je povsem odprt za vse države po svetu. Vendar pa sodelovanje držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih, ovirajo nezadostne človeške in institucionalne zmogljivosti na področju znanosti in tehnologije. Prizadevanja držav za krepitev zmogljivosti na področju znanosti in tehnologije mora zato podpirati razvojno sodelovanje v povezavi z drugimi instrumenti in programi.
- Drugo zaskrbljujoče vprašanje z vidika razvoja je raziskovalna politika EU oziroma učinek bega možganov, saj visoko usposobljene raziskovalce vleče v Evropo. V okviru reševanja tega vprašanja Komisija še naprej izvaja sistem ukrepov Marie Curie „Mednarodna podpora za ponovno vključitev“ ter tako raziskovalcem, ki se vrnejo v domovino, omogoča nadaljevanje njihovih raziskovalnih dejavnosti.

2.10. Informacijska družba

- Informacijske in komunikacijske tehnologije so lahko močno orodje za spodbujanje razvoja, gonilne konkurenčnosti, gospodarske rasti in socialnega napredka ter za odpiranje novih poti za prost pretok zamisli in mnenj, ki lahko spodbujajo demokracijo, svobodo govora, človekove pravice ter medsebojno razumevanje ljudi. Vendar pa lahko informacijske in komunikacijske tehnologije pripomorejo tudi k večanju vrzeli med severom in jugom, pa tudi večajo razlike med informacijsko bogatimi in revnimi.
- Spodbujanje informacijske družbe v državah v razvoju zahteva uravnotežen pristop, ki vključuje zasebne naložbe v strukture informacijske in komunikacijske tehnologije na eni strani ter vladne ukrepe, katerih cilj je oblikovanje ugodnega ureditvenega okolja ter družbe in delovne sile, ki poznata informacijske in telekomunikacijske tehnologije, na drugi.
- Še naprej je treba spodbujati dialog o politiki in krepitev zmogljivosti. To mora spremljati povečanje dostopa do raziskovalnih in izobraževalnih omrežij ter večja udeležba držav v razvoju v sedmem okvirnem raziskovalnem programu. Posebno pozornost je treba nameniti podsaharski Afriki.

2.11. Promet

- Zagotavljanje uspešne in učinkovite prometne infrastrukture je potrebno za uresničevanje razvojnih ciljev novega tisočletja, je pa tudi ključni element podpore konkurenčnosti in gospodarske rasti. Spodbujanje trajnostnega prometa je zato pomemben del programov EU

na področju razvojnega sodelovanja, ki zajema vse vrste prometa ter storitve za olajševanje gibanja blaga in ljudi.

- Notranja prometna politika EU vpliva na države v razvoju predvsem na dva načina. Prvič, v okviru delovanja EU znotraj mednarodnih organov za določanje mednarodnih standardov in sporazumov o letalstvu ali sodelovanja v mednarodnih projektih, kot je Galileo. Drugič, v okviru politike EU za razvoj visokih okoljskih, socialnih in varnostnih standardov, ki veljajo za zrakoplove, ladje in kopenska vozila, ki pridejo na njeno ozemlje, ter za njena lastna ladjevja.

2.12. Energetika

- Za dve milijardi ljudi na svetu, ki za kuhanje uporabljajo tradicionalna goriva iz biomase in/ali nimajo dostopa do sodobnih energetske storitev, bi elektrifikacija in razpoložljivost čistih goriv za kuhanje lahko znatno izboljšali sanitarne in zdravstvene razmere ter s tem življenjski standard⁵.
- EU sodeluje pri številnih pomembnih pobudah, katerih cilj je podpora zagotavljanju ustreznih, dostopnih in trajnostnih energetske storitev v državah v razvoju. Med temi izstopajo predvsem Energetska pobuda EU za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj (EUEI), partnerstvo med EU in Afriko za infrastrukturo ter partnerstvo med EU in Afriko za energetiko.
- Cilj nove „Energetske politike za Evropo“⁶ je zagotoviti trajnostno, varno in konkurenčno energijo vsem državam članicam EU, pa tudi vključiti energetske ter razvojne politike Evrope v vsesplošno korist. Države v razvoju, zlasti afriške, bodo imele koristi od prizadevanj EU za diverzifikacijo oskrbe z energijo ter razvoj energetske učinkovitih in obnovljivih energetske tehnologij.
- Tudi reševanje vseobsežnih vprašanj, kot so okolje, podnebne spremembe in dostop revnih ljudi do energetske storitev, vključno s podeželskimi območji, bo ključnega pomena za splošni uspeh energetske pobud v državah v razvoju.

3. SKLEPNE UGOTOVITVE

Vsa področja politik, obravnavana v tem poročilu, vplivajo na gospodarske, socialne, okoljske in politične razmere ter možnosti držav v razvoju.

Celo politike, ki veljajo za v glavnem notranje, kot so socialne politike ali promet, lahko pozitivno ali negativno vplivajo na razvojne procese. Njihov učinek je odvisen od spreminjajočega se svetovnega okvira in razmer v posamezni državi. Podnebne spremembe in energetika, na primer, postajata glavni prednostni nalogi ne le z notranjega vidika EU, ampak tudi z vidika razvoja. Poleg tega bo zaradi spreminjajočega se ravnovesja moči na mednarodnem prizorišču politika EU za spodbujanje socialnih vrednot na globalni in regionalni ravni ter na ravni držav v prihodnosti vse pomembnejša.

To poročilo zato potrjuje, da je treba z vidika usklajenosti politike za razvoj še naprej upoštevati celo vrsto področij politik. Poleg tega bi se lahko nekatera področja, ki imajo za razvoj še veliko potenciala, kot na primer informacijske in komunikacijske tehnologije ter razvoj, bolje izkoristila.

⁵ Ocena svetovne energije: Pregled s podatki za leto 2004 (The World Energy Assessment: Overview – 2004 Update), UNDP, UNDESA in Svetovni energetski svet. Glej: <http://www.undp.org/energy/weaover2004.htm>.

⁶ COM(2007) 1 konč. z dne 10. januarja 2007.

Na vseh dvanajstih področjih politik, ki so bila v tem poročilu obravnavana, so bila ugotovljena še odprta vprašanja, pri katerih bi se lahko še dodatno proučile sinergije z razvojno politiko. Na posebno občutljivih področjih, kot so migracije ali varnost, je treba najti ravnovesje med spodbujanjem evropskih interesov in določitvijo težav držav partneric ter s tem rešitve, ki bodo imele vsestransko korist.

Na splošno je EU storila konkretne korake za izboljšanje stopnje usklajenosti politike za razvoj. Zato je izboljšala organizacijske mehanizme na ravni držav članic, Sveta in Komisije. Tudi sama priprava tega poročila je pripomogla k večji ozaveščenosti oddelkov za notranjo politiko o učinkih, ki jih imajo njihove politike na razvoj.

Vendar pa je napredek glede konkretnih rezultatov še vedno pod cilji, določenimi v okviru Evropskega soglasja o razvoju. Ozaveščenost in znanje še vedno nista dosegla zadovoljive ravni. Sodelovanje dejavnikov, ki niso dejavni na področju razvoja, je še vedno majhno, in sicer tako znotraj institucij kot znotraj civilne družbe in zasebnega sektorja.

Potrebna so nepretrgana politična prizadevanja na visoki ravni, da se zagotovi nadaljnji napredek ter uresniči načrt o usklajenosti, učinkovitosti in preglednosti „Evrope v svetu“⁷. To pomeni potrebo po večji ozaveščenosti glede dejstva, da bosta razvoj in zmanjšanje revščine prej ali slej tudi v lastnem interesu Evrope.

Konkretno so glavna odprta vprašanja, omenjena v prejetih odgovorih, naslednja:

- pregled in izboljšanje postopkov Sveta, kakor so poudarile države članice,
- pospešitev vključitve usklajenosti politike za razvoj v nacionalne strategije sodelovanja,
- izboljšanje izmenjave informacij,
- boljša uporaba postopka ocene učinka,
- večja operativnost tekočega delovnega programa usklajenosti politike za razvoj.

Še vedno obstajajo tudi številne potencialne povezave, ki bi jih lahko dodatno proučili. Okrepiti je treba dialog z državami v razvoju o učinkih politik EU, ki se ne nanašajo na pomoč, in sicer na ravni držav in na regionalni ravni ter globalno. Postopek priprave strateških dokumentov držav daje okvir, v katerem lahko Komisija in države članice razvijajo ta politični dialog. Proučiti je treba tudi pomen pristopa usklajenosti politike za razvoj k politikam držav v razvoju, saj je na večini področij politik pozitiven vpliv politik EU odvisen od vzporednih prizadevanj držav partneric. Vključitev usklajenosti politike za razvoj v skupno strategijo med EU in Afriko, ki je v pripravi, je pomemben korak v tej smeri.

⁷

COM(2006) 278 z dne 8. junija 2006 „Evropa v svetu – nekaj praktičnih predlogov za večjo usklajenost, učinkovitost in preglednost“ ter sklepi Evropskega sveta iz junija 2006.